

Dřevěný slavík (Helplessly Hoping)

Stránici

Zátiší s vínem, kus záclony, slavík zpívá svou píseň, svůj žal
dívčinám sbírám trs zmáčených vlasů jsem rád, když si povídám
vzdálený hlas uslyším z polí vát

Závidíš dívce, máš stesk, líbám jinou, tak pochop přece nemůžu
ti lhát

Zátiší zmírá jen květ ještě voní, tak napiš snad smím ti ještě
dát svou dlaní

slib svůj

že se vzdám květů, že se vzdám vlasů, jenom snítku bezu
která má - tvou krásu

Zákrutou štíhlou jdeš máš slzy v očích popel tvůj, jak schořel
dávný most

Záclonou svítí tvé vzdálené vlasy, tím kouzlem najednou jsi hos
t

tvé copa, tvoje tvář

že se vzdám květů, že se vzdám vlasů, jenom snítku bezu
která má - tvou krásu